

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר בנימין בן
סימון

אייל אבנר כהן

תובע

נגד

מנפאואר ישראל בע"מ

נתבעת

פסק דין

בפני תביעה שהוגשה מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") על ידי התובע כנגד חברת כוח אדם ושירותי השמה. אקדים את המאוחר ואציין, כי הגעתי למסקנה שדין התביעה להידחות וזאת כיוון שפרטיו של התובע נמסרו לחברת כוח האדם, על ידו, מרצונו והוא אף הועסק על ידה במספר הזדמנויות בעבר, במרוצת התקשרות ארוכת טווח. כיוון שכך, החברה הייתה רשאית להציע לו עבודות והוא היה רשאי לסרב, או לקבל את הצעות העבודה שנשלחו לו. בהינתן סוג הקשר של התובע עם הנתבעת, חברת כוח אדם ושירותי השמה, אין לראות בהצעות העבודה שנשלחו לו כ"דבר פרסומת".

א. כללי

1. התובע הינו עורך דין בעל טלפון נייד אשר קיבל הודעות טקסט מטעם הנתבעת.
2. הנתבעת (להלן: "הנתבעת" או "החברה" או "מנפאואר" בהתאמה) היא חברת כוח אדם העוסקת במתן פתרונות עבודה מתקדמים בתחום משאבי אנוש. בין היתר, מעניקה החברה שירותי כוח אדם זמני וקבוע וכן שירותי השמה.
3. הנתבעת שלחה לתובע 16 הודעות טקסט (sms) בשנים 2015 ו-2016.
4. ביום 02.05.15 התקבלה במכשיר הטלפון הנייד של התובע הודעת טקסט, ובגדרה נכתב:

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

- "ליום הבחירות דרוש/ה עובד/ת שכר מתגמל לפרטים נוספים 0732369630."לטענת התובע השיב להודעה זו בהודעת תזורת בה שאל " איזה בחירות? ", אך לא זכה למענה.
5. ביום 3.06.15 התקבלה הודעה נוספת מאת הנתבעת, המהווה לפי טענת התובע, דבר פרסומת. נכתב בהודעה: "ליום הבחירות דרושות עובדות שכר מתגמל".
6. ביום 16.09.15 קיבל התובע, שוב, הודעה ובה דבר פרסומת נוסף אשר לטענתו שוגר על ידי הנתבעת ממספר אחר+9722732369654. בהודעה נאמר כי: "דרושים/ות נציגים/ות הסברה לפרוייקט מייד".
7. ביום 17.09.15 התקבלה אצל התובע הודעה נוספת מאת הנתבעת ממספר+972732369600. בהודעה נאמר: "להרשמה לפרוייקט זמני בתחבורה הציבורית בירושלים התקשרו עכשיו...".
8. ביום 24.9.15 התקבלה הודעה ובה נאמר: "שלום רב פנוי/ה להשגחה בבחינה של לשכת עו"ד ב-29.10.15".
9. ביום 20.12.15 בשעה 16:40 התקבלה הודעה נוספת מאת הנתבעת ובה צוין "לת]פקיד נאמן במערך הבגרויות דרושים עובדים עובדות לעבודה של כ-12 שעות". ובסוף ההודעה צוין "אם הנך מעוניין השב את הספרה 1".
10. ביום 12.01.16 בשעה 18:11 קיבל התובע הודעה נוספת ממספר +972526289324 ובה צוין "ערב טוב, טרם שובצת להשגיה בבחינות הבגרות ב 14.1 אחה"צ אם הנך מעוניין השב את הספרה 1"
11. ביום 26.01.16 בשעה 15:41 נשלחה אל התובע הודעה נוספת ממספר 025957744. בהודעה נאמר: "דרוש נהג/ת ליום הבחירות...".

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

12. הודעת נוספת התקבלה ביום 06.03.16 בשעה 11:27. בהודעה נאמר: "דרוש עובד/ת לספירת מלאי בירושלים לספירה מיידית...".
13. הודעה נוספת התקבלה ביום 07.03.16 בשעה 12:24 ממספר +972526289324. בהודעה נאמר: "מעוניין לעבוד בהשגחה בבחינת מיצ"ב מחר בבוקר?".
- ביום 04.04.16 שלחה הנתבעת לתובע הודעה נוספת ממספר +972526289426. בהודעה נאמר: "עובד יקר ביום רביעי 6.4 בשעות הבוקר מתקיימת בחינת מיצ"ב בישובים מסביב לירושלים. אם הנך מעוניין לעבוד, אנא השב להודעה 1".
14. ביום 04.05.16 בשעה 12:40 התקבלה הודעה נוספת מאת הנתבעת ממספר +972526289324. בהודעה נאמר: "מעוניין/ת להשגיח על בחינת בגרות...".
15. התובע, שלח לנתבעת בשעה 13:15 לערך הודעה בה ביקש שוב "נא להסיר אותי מרשימת התפוצה תודה". ואולם, לטענתו, לא חלפו ימים ספורים וביום 08.05.16 בשעה 12:17 נשלחה לתובע שוב הודעה ממספר 0523575055. "מעוניין/ת להשגיח מחר על בחינת מיצב בביתר עלית?".
16. ביום 09.05.16 בשעה 14:00 נשלחה לתובע הודעה נוספת ובה נשאל אם מעוניין להשגיח על בחינת בגרות. לטענתו, שוב חזר על בקשתו ושלח לנתבעת בשעה 14:06 בקשה להסירו מרשימת התפוצה. לא חלפו דקותיים מבקשתו החוזרת של התובע והתקבלה הודעה נוספת מן הנתבעת באותו נוסח לעיל. אז שלח התובע הודעה נוספת בלשון: "אתם עושים צחוק? הרגע ביקשתי להסיר!".
17. ביום 30.05.16 בשעה 13:03 נשלחה הודעה נוספת ממספר +97252689324, ובה נאמר "על פרויקט התחבורה הגדול בירושלים שמעתם? דרושים/ות דיילים/ות לעבודה...". התובע השיב בהודעה עם הספרה 5 וזאת על מנת להסיר את עצמו מרשימת התפוצה.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

18. התובע טען, כי לבד מן ההודעה האחרונה (השישה עשר) לא צוינה אפשרות להסרה מרשימת התפוצה ובאף אחת מהן לא צוין היותן דבר פרסומת.
19. לטענת התובע, כיוון שחשש, כי ההודעות ימשיכו להישלח, ניסה להתקשר למשרדי הנתבעת וזאת כדי לוודא, כי שמו הוסר מרשימת התפוצה. משראה שאינו מקבל מענה, שלח התובע הנתבעת מכתב, בו דרש את הפסקת משלוח דברי הפרסומות אליו והסרתו מרשימת התפוצה.
20. במענה למכתבו השיבה לו הנתבעת, כי ההודעות נשלחו אליו, כיוון שפנה בעבר לחברה ופרטיו הוכנסו למאגר דורשי העבודה של החברה בהסכמתו ולבקשתו. למכתב צורף אישור לפיו התובע הוסר מרשימת התפוצה של הנתבעת ביום 10.05.16.

ב. טענות התובע

1. התובע מדגיש, כי ההצעות נשלחו אליו, על ידי הנתבעת, למרות שלא התעניין אצלה לגבי עבודות מעין אלה בסמוך לשליחתן. לטענתו, ההודעות מנוסחות באופן כוללני ולא מיועדות אליו באופן מיוחד.
2. לטענת התובע, הנתבעת הינה מפרסם, כמשמעו בחוק, שכן שמה ואמצעי התקשורת שלה מופיעים בדברי הפרסומת שקיבל. עוד מוסיף התובע כי ההודעות שנשלחו על ידי הנתבעת באות בגדר הגדרת "דבר פרסומת" בסעיף 30 א לחוק התקשורת. לטענת התובע, אין ספק שמדובר במסר המופץ באופן מסחרי, שכן מדובר בחברה מסחרית שפועלת לשם איתור עובדים.
3. התובע מוסיף וטוען, כי אף אם מסר את פרטיו האישיים, "אי פעם", לנתבעת במסגרת פנייה בקשר להצעת עבודה מסוימת, אין בכך כדי להוות הסכמה לקבלת דברי פרסומת מטעמה ובפרט כאשר מדובר בהצעות לגבי סוגי משרות שהתובע מעולם לא הביע בהן עניין. כמו כן, משלוח קורות חיים למשרה, או למשרות מסוימות, אינו מהווה הסכמה לקבלת הודעות אחרות מן החברה לגבי עניינים שלא לשמם נשלחו קורות החיים.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

4. לטענת התובע, שיגורן של ההודעות על ידי הנתבעת מנוגד להוראות החוק ומהווה הפרת חובה חקוקה של הקבוע בו. משלוח מסרים מסחריים, כאמור, הוא טורדני ואף מערער את האמון, הביטחון והנוחות בשימוש בטכנולוגיה, לציבור בכלל ולתובע בפרט.
5. לטענת התובע, נגרמו לו עוגמת נפש ונזקים בלתי ממוניים כתוצאה משיגור דברי הפרסומת אליו.
6. עוד מוסיף התובע, כי הנתבעת התרשלה בכך שלא טרחה לוודא את קבלת הסכמת התובע להיכלל במאגר תפוצת ההודעות מטעמה וכן את התאמת ההודעות ששלחה אל התובע.
7. לטענתו, אף אם היה נותן הסכמתו לקבל הודעות פרסומת מן הנתבעת, הרי שבהתאם לסעיף 30 (ד) לחוק התקשורת הינו רשאי להודיע על סירובו בכל עת. משכך עשה, וההודעות לא פסקו אזי הנתבעת הפרה את הוראות החוק.
8. עוד מוסיף התובע, כי בהתאם לסעיף 30 א(י) (3) לחוק התקשורת רשאי בית המשפט לפסוק לתובע פיצויים ללא הוכחת נזק, בסכום של 1000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שקיבל התובע מהנתבעת בניגוד להוראות החוק.
9. עוד מוסיף התובע, כי בנסיבות העניין, נוכח הפרות החוק החוזרות על ידי הנתבעת שנמשכו במשך חודשים ארוכים, על אף בקשותיו להסרה, ראוי כי בית המשפט יפסוק את מלוא הסעד המבוקש.
10. לסיכום, מתבקש בית המשפט לחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 16,000 ₪ כערכם ביום הגשת התביעה בגין משלוח 16 דברי פרסומת, תוך הפרת הוראות החוק ובנוסף הוצאות משפט.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

ג. טענות הנתבעת

1. לטענת הנתבעת, תביעה זו הוגשה בחוסר תום לב, תוך הטעיית בית המשפט. מטרת התובע היא להתעשר שלא כדין על חשבון הנתבעת.
2. לטענתה, עסקינן בתביעה קנטרנית ואין כל ממש בטענות המועלות בכתב התביעה. דרישתו של התובע לפיצוי בסך 16,000 ₪ מופרכת, בלתי מבוססת ודינה להידחות.
3. בנוסף, טוענת הנתבעת, כי התובע טעה בהגדרו את משלוח הפניות מטעמה כ"דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק התקשורת ועל כן ובשל היעדר עילה, דין התביעה, סילוק על הסף.
4. לטענתה, היא חברה העוסקת במתן פתרונות עבודה מתקדמים בתחום משאבי אנוש. בין היתר, החברה מעניקה שירותי כוח אדם זמני וקבוע וכן שירותי השמה. החברה מעסיקה אלפי עובדים ולקוחותיה נמנים על כל המגזרים במשק.
5. לטענתה של הנתבעת, היא שומרת פרטי מועמדים ועובדים, אשר פנו אל החברה ומסרו פרטיהם אישיים והמעוניינים לקבל ממנה הצעות עבודה. יובהר, כי החברה שולחת הצעות אך ורק למועמדים או עובדים הרשומים במאגר "מועמדים לעבודה" של החברה.
6. כן הוסיפה וטענה מנפאואר, כי בשנת 2004, לבקשת התובע, הציעה לו הנתבעת מגוון משרות, כאשר עוד באותה השנה התובע הוצב לעבודה מטעמה בחברת פלאפון.
7. בנוסף, לטענת הנתבעת, בשנת 2010 חידש התובע את הקשר עם החברה. כאשר בסמוך לפנייתו התייצב התובע לראיון עבודה לתפקיד יועץ בחברת מנפאואר.
8. עוד מוסיפה הנתבעת, כי קורות חייו של התובע נמצאים במאגר קורות החיים של החברה, וזאת לאחר ששלח לנתבעת קורות חיים במספר מועדים שונים, בין היתר בחודש ינואר 2011. בכך הביע התובע הסכמתו ורצונו לקבל מהחברה הצעות עבודה ומשכך החברה הציעה לתובע מגוון משרות.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

9. לטענת מנפאואר, ביום 10.01.12 אף הוצב התובע לעבודה אצל הנתבעת במסגרת פרויקט עבור תנועת הליכוד. ביום 10.5.12 התובע הוצב לעבודה במסגרת פרויקט מל"מ מערכות. לפיכך, בניגוד לאמור והנטען בכתב התביעה, התובע פנה לנתבעת וזאת על מנת שהנתבעת תציע לו עבודות שונות.
10. ביום 09.05.16 התקבל במשרדי החברה מכתב דרישה מטעם התובע, בו דרש כי החברה תחדל ממשולח דברי פרסומת למכשיר הטלפון הנייד שברשותו. במכתב התשובה מיום 20.06.16 הוסבר לתובע כי אין מדובר בפרסומות אלא בהצעות עבודה גרידא. כמו כן לבקשתו, צורף אישור בדבר הסרת מספר הטלפון הנייד של התובע ממאגר "מועמדים לעבודה" של החברה.
11. עוד מדגישה הנתבעת, כי הפניות מהסוג אותן ביצעה החברה למכשיר הטלפון הסלולרי שברשות התובע, אינן אלא ניסיון להציע למועמד הצעות עבודה, בהסכמתו אשר בגינן אין המועמד מחויב לרכוש משהו ואין היא מעודדת הוצאת כספים. לטענת הנתבעת, התובע הוא זה שפנה למנפאואר ובמספר מועדים שונים. עצם פנייתו היוותה הסכמתו בין אם במפורש, מכללא או בדרך של התנהגות.
12. לטענתה, סעיף 30 א לחוק התקשורת קובע כי "דבר פרסומת" הינו מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים אחרת. הפניות מהסוג אותן ביצעה הנתבעת אינן אלא לגייס עובד פוטנציאלי מתאים ללקוחות החברה. ולא היה כל ניסיון לעודד את התובע לרכוש מוצר או שירות ולא לגרום לתובע להוציא כספים בדרך גלויה או סמויה כלשהי.
13. עוד מוסיפה הנתבעת, כי התובע הוסר ממאגרי החברה לאחר פנייתו הראשונה לחברה וזאת ביום 10.05.16.
14. הנתבעת מבקשת מבית המשפט להורות ולסלק את התביעה על הסף או לחילופין לדחותה לגופה, תוך חיוב התובע בהוצאות.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

ד. מסגרת נורמטיבית

1. ההתפתחויות הטכנולוגיות והשימוש ההולך וגובר בתקשורת האלקטרונית הוליד את התופעה הידועה כ"דואר זבל" קרי, הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות ובהם הודעות דואר אלקטרוני, הודעות טלפוניות מוקלטות, מסרונים SMS, מכתבי פקסימיליה וכיוצא באלה.
2. ביום 1.12.08 נכנס לתוקף חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008, ס"ח 518 הידוע בכינויו "חוק הספאם".
3. תיקון החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרסם" איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א. (א) לחוק) לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א. (ג) לחוק.
4. סעיף 30א. (ב) לחוק התקשורת קובע את האיסור האמור, וזו לשונו:
"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".
5. התכלית בחוק הספאם נעוצה במספר שיקולים, אותם פירט בית המשפט העליון בעניין (רע"א 1954/14 אילן חזני נגד שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם בנבו, 4.8.14, להלן: "הלכת חזני")). לפי הלכת בית המשפט העליון, הספאם

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

מהווה מטריד ציבורי הגורם לנזקים רחבי היקף. כאשר "דואר הזבל" נשלח באמצעות הודעות דואר אלקטרוני הוא גורם לבעיות מכמה סוגים:

הסוג הראשון נוגע לתוכן של הודעות הפרסומת – תדיר שהן מכילות מידע שקרי או פוגעני שמגיע לנמען אשר אינו חפץ בו. דוגמאות שכיחות הן פרסומים של אתרי הימורים, פורנוגרפיה, דרכים מהירות להתעשרות או מכירת מוצרים או שירותים שונים שהנמען לא הביע עניין ברכישתם.

סוג שני של בעיות נוגע לפגיעה בפרטיות של הנמען, שכתובת הדואר אלקטרוני שלו הועברה לשולח ונעשה בה שימוש בלא הסכמתו.

סוג שלישי של בעיות נוגע לשימוש בדואר האלקטרוני כאמצעי תקשורת. קלות ההפעלה ועלותו הנמוכה של הדואר האלקטרוני הפכה אותו לאמצעי תקשורת נפוץ ויעיל. עסקים רבים משתמשים בו כאמצעי תקשורת מרכזי. תופעת הספאם פוגעת ביעילות ובתועלת שהעסקים מפיקים ממנו ופוגמת במסחר.

הסוג הרביעי והמשמעותי מכולן נוגע להעברת העלויות הכרוכות בשימוש בדואר האלקטרוני מן המפרסם אל הנמען וספקי התקשורת. דואר הזבל כופה על הנמענים, בעל כורחם, לבצע פעולות רבות ותדירות של מיון דואר אלקטרוני. זמן רב מבוזבז על סינון והפרדה בין ההודעות הרצויות לבין כלל ההודעות המתקבלות.

6. בכואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א. (י) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק, שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות - אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות, מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. כמו כן, הפיצוי נועד לתמרץ הגשת תביעות יעילות לפיכך יש לפסוק שכר טרחה והוצאות בסכום שבמכלול יהפוך את הגשת התביעה לכדאית (ראה הלכת חזני לעיל).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

ה. לשון ההודעות שנשלחו לתובע

1. ניתוח מילולי של תוכן ההודעות שנשלח לתובע מעלה, לפי מיטב שיפוטי, כי לא מדובר בשיגור פרסומות, אלא בהצעות עבודה קונקרטיות מטעם חברת כוח אדם לעובדים הרשומים במאגריה הממוחשבים. לכלל זה לא נמצא חריג והתוכן של ההודעות היה דומה והתוכן חזר על עצמו.
2. הצעות העבודה היו מופנות לתובע ושכמותו, ובגדרן הוצעו לתובע עבודות שונות. כך לדוגמה, הוצע לו לעבוד ביום הבחירות ולקבל תמורת עבודתו שכר. בפעם אחרת, הוצע לתובע לעבוד כנציג הסברה. כמו כן, הוצע לתובע לעבוד במסגרת פרויקט זמני בתחבורה הציבורית בירושלים. לתובע אף הוצע לעבוד כמשגיח בבחינה של לשכת עו"ד. בהזדמנות אחרת הוצע לתובע לעבוד כפקיד נאמן במערך הבגרויות. לתובע אף הוצע לעבוד כנהג, בספירת מלאי ואף כמשגיח בבחינת מיצ"ב.
3. הפניות אל התובע על ידי הנתבעת היו כאל עובד של החברה. בהודעות שנשלחו אל התובע הוא כונה כ"עובד" ואף "עובד יקר" וחבריו הם עובדים או עובדות.
4. העבודות שהוצעו לתובע הן עבודות זמניות: כמשגיח בבחינת בגרות או בבחינת מיצ"ב, או כנהג, או כעובד ביום בחירות.
5. יתר על כן, העבודות התמקדו בירושלים, או סביב ירושלים. התובע הודה, כי משנת 2004 ועד היום הוא מתגורר בירושלים. (עמ' 3, שור' 20-15, עמ' 4 שור' 1). מהאמור עולה שהמסרונים אשר נשלחו לתובע, נשלחו אליו לאחר שהתובעת ביצעה סינון להצעות העבודה הקיימות במאגריה, וזאת בהתאם לקורות החיים של התובע אשר הוא מסר לה. הנה כי כן, ניתן לקבוע כי לתובע נשלחו הצעות עבודה אשר עשויות להתאים לתובע על פי פרטיו הנמצאים במאגריה.
6. ההודעות שנשלחו לתובע אינן ניתנות להגדרה כדבר פרסומת. סמנכ"ל הנתבעת הבהיר שהנתבעת אינה מפרסמת ואף אינה נדרשת לפרסם ובוודאי אין כל צורך לשלוח פרסומת

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

למועמד שפנה לחברה ביוזמתו וביקש כי הנתבעת תציע לו הצעות עבודה שונות (עמ' 24, ש' 21-8).

7. התובע לא השכיל להוכיח ולו בטיעון אחד, כי יש ולו גם באחת ההודעות שנשלחו לתובע עידוד לרכישת מוצרים או שירותים כי יש בהן עידוד כלשהו להוצאת כספים, או לתעמולה (עמ' 9, שור' 25, עמ' 11, שור' 3). לעניין ההפניה למוצריה של הנתבעת, התובע לא הצליח להצביע על מוצר כלשהו של הנתבעת, שכן הנתבעת אינה מוכרת מוצרים. מדובר במתן שירות לתובע שעניינו הפנית התובע לעבודה שמציעות חברות כלכליות דרך הנתבעת. הנתבעת טענה ובצדק כי את התמורה היא גובה מלקוחותיה שהן החברות בהן מוצבים עובדיה.

8. הנה כי כן, ההודעות ששוגרו לתובע, אינן עונות להגדרת דבר פרסומת, בכל מובן. ההודעות שקיבל התובע אינן "דבר פרסומת" במובן שמדובר ב"מסר המופץ באופן מסחרי", שכן בענייננו מדובר במסר פרטני שעניינו לא מסחרי, אלא עוסק בהצעת עבודה. לא ניתן למצוא בהודעות כל מטרה לעודד רכישת מוצר או שירות. כך לדוגמה, באם מוצע לתובע לעבוד כמשגיח בבחינת בגרות לא ניתן לראות בעניין זה עידוד לרכישת מוצר או שירות.

1. האם ההודעות עונות להגדרה של דבר פרסומת בחוק

1. כאמור, במרכז טענות התובע עולה ההנחה שההודעות שנשלחו אליו עונות להגדרה של דבר פרסומת. לפי ההגדרה בסעיף 30א. (א) לחוק נאמר:
"בסעיף זה – "דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;"

2. לטענתו של התובע, משמעותה של רכישה היא גם "השגה וקבלה" ולא דווקא באמצעות תשלום כספי. כמו כן, לטענתו, ההגדרה אינה כוללת דרישה שרכישת המוצר, או השירות או הוצאת הכספים, תיעשה דווקא על ידי הנמען. ודי בכך שהיא מעודדת את רכישת השירות

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

על ידי לקוחות החברה. לטענתו, "אין מחלוקת", כי הודעות שנשלחו כוללות מסר המופץ באופן מסחרי לציבור הרחב ומשרת את האינטרסים הכלכליים של הנתבעת.

3. באשר לשאלה האם מדובר במסר המופץ באופן מסחרי, התשובה היא שמדובר אכן במסר, אך לא במסר מסחרי, אלא בהצעת עבודה של חברה להשמת כ"א לעובדים של החברה. בכל מקרה, לא מדובר במסר שמטרתו לעודד רכישה מוצר או שירות. במסרים שהועברו לתובע אין לראות כמסרים שמעודדים אותו לרכוש דבר מה. באם התובע היה נענה להצעות העבודה המרובות שנשלחו אליו, היה כיסו מועשר ולא מוחסר. הטענה שטען התובע ולפיה היה מוציא כסף לנסיעות, אין בה ממש, שכן אילו היה מוציא כספים לנסיעות לא הייתה החברה מרוויחה דבר מכך. נעלה מכך, לפחות באחת ההודעות שנשלחו אליו, הוצע כי מימון הנסיעות יהיה על ידי החברה.

4. לא מצאתי, כי פרשנותו של התובע יכולה להביא לתוצאה לפיה ההודעות שנשלחו לתובע הינן דבר פרסומת. כך, לא ברורה לי טענתו לפיה, משמעותה של רכישה היא גם השגה וקבלה ולא דווקא באמצעות תשלום כספי. כמו כן, לא ברורה טענתו לפיה, ההגדרה אינה כוללת דרישה שרכישת המוצר או השירות או הוצאת הכספים תיעשה דווקא על ידי הנמען. ודי בכך שהיא מעודדת את רכישת השירות על ידי לקוחות החברה. התובע לא הסביר כיצד פנייה ישירות אליו, אמורה לעודד רכישת שירות על ידי לקוחות החברה. לא ברור באיזה שירות מדובר ולא ברור לאילו לקוחות הוא מכוון. מובן שלטענתו, כי "אין מחלוקת" שהודעות שנשלחו כוללות מסר המופץ באופן מסחרי לציבור הרחב ומשרת את האינטרסים הכלכליים של הנתבעת, אין בסיס, שכן זהו לב המחלוקת בין הצדדים.

5. לא ברורה לחלוטין טענת התובע בעניין הוצאת כספים. התובע נאלץ להודות כי מעולם לא נדרש לשלם לנתבעת תשלום כספי כלשהו (עמ' 10, שור' 8-21). בטענת התובע כי הכוונה בין השאר לעלות שיחת הטלפון המופעל במסגרת ההתקשרות לא מצאתי מאום. עובד אשר יוצא לעבודה נדרש להוצאות מינימליות והכרחיות ובענייננו הוצאות מעין אלה לא מעשירות ממילא את הנתבעת, אלא יכולות לתרום לחברות אחרות שאינן קשורות לענייננו (עמ' 9 שור' 14-28, עמ' 10 שור' 10-21).

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

6. התוצאה היא שההודעות שנשלחו לתובע אינן עונות להגדרה של דבר פרסומת לפי החוק.

ז. התובע הועסק על ידי החברה במסגרת התקשרות שנמשכה שנים רבות

1. בכתב התביעה המתוקן שהגיש התובע ציין, כי "אף אם מסר את פרטיו האישיים אי פעם במסגרת פנייה בקשר להצעת עבודה מסוימת, אין בכך כדי להוות הסכמה לקבלת דברי פרסומת מעמה".

2. לעניין זה טענה הנתבעת, כי התובע העלה טענה זו בחוסר תום לב, שכן לא ציין, כי הועסק על ידי הנתבעת ושלה אליה קורות חיים באופן יזום במספר מועדים שונים. יש ממש בטענה זו של החברה.

3. קשה להמעיט בחשיבותו של עניין זה, שכן באם התובע הועסק בשירות החברה ונמנה על מאגריה הממוחשבים, מקבלות הודעותיה משמעות שונה מזו שניסה התובע לייחס לה. סבורני, שהחברה הוכיחה כי בינה לבין התובע הייתה במשך שנים רבות, התקשרות מכללא, שעניינה הוא הרשאה מצדו, כי החברה תוכל להציע לו עבודות העשויות להיות רלוונטיות, ושאותן יכול לקבל או לדחות.

4. הנה כי כן, כאשר נשאל בעדותו, הודה התובע כי הועסק על ידי החברה ושלה אליה קורות חיים באופן יזום ובמספר מועדים שונים (ראו עמ' 4 לפרו' ש' 21-36; ראו: קורות חיים של התובע בנספח 3 לתצהיר הנתבעת).

5. לא רק שהתובע פנה לנתבעת מספר פעמים במשך השנים במטרה לקבל עבודות במהלך שנת 2010, הוא אף התראיין בשנת 2010 לתפקיד של יועץ השמה של מנפאואר בירושלים (עמ' 4, ש' 25-30).

6. נמצא אם כן, שהתובע הוא שפנה לנתבעת במועדים שונים לקבלת שירות, תוך שמסר את פרטיו האישיים לרבות קורות חייו (עמ' 4 שור' 18-36) משכך, קורות חייו לא הגיעו לידי

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

הנתבעת סתם כך. דומה שהתובע נתן לנתבעת את הרשאתו בין אם במפורש ובין אם מכללא או על דרך של התנהגות.

7. כאמור, התובע פנה לנתבעת וזאת החל משנת 2004. בשנת 2010 התעניין התובע באפשרות העסקתו בתפקיד יועץ השמה בחברה. בשנת 2012 הועסק התובע בשני פרויקטים זמניים (עמ' 4 ש' 18-36; תלושי שכר של התובע). מרווחי הזמן הארוכים מאד בין העבודות מצביע על סוג של התקשרות ארוכת טווח של מספר שנים שבמרוצתן נהנה התובע משירותי החברה והיא משירותיו.

8. במסגרת סיכום ביניים עד כה, חשוב לראות את התמונה בכללותה. פרטים חיוניים של התובע נמצאו במאגריה של הנתבעת שכן התובע מסרם ומרצון. בניגוד לטענת התובע, לא מדובר בקשר שניתן לאפיינו כהתקשרות שנוצרה עקב כך שהתובע מסר את "פרטיו האישיים אי פעם במסגרת פנייה בקשר להצעת עבודה מסוימת". לא מדובר בקשר חוזי פשוט, אלא ביחסים ארוכי טווח ומורכבים. התובע לא הכחיש שראשיתו של הקשר הייתה ב-2004 ובשנת 2012 הוא הועסק בעבודות שנבעו מקשר זה. מקורות חייו של התובע עולה שההתקשרות עם הנתבעת נוצרה, כאשר היה סטודנט. סביר להניח שקשר זה התאים לצרכיו שלו ואף התאים לצרכיה של החברה. היחסים בין התובע לנתבעת היו יחסים של תן וקח. כך שהקשר היה מבוסס על כך שהחברה תציע לו הצעות עבודה שעשויות להתאים לצרכיו והוא, באם טוב הדבר בעיניו ייטול את העבודה, ובאם לא טוב - ידחה אותה. קשר כזה מבוסס על סולידריות ותום לב. להערכתי, קשר מעין זה לא ניתן לנתק בהודעת טלפון, או באמצעות פקודת "הסר". יש לסיימו באמצעות מכתב אשר מסביר כי הקשר הגיע לסיומו. כך, עשה התובע בסופו של דבר, והנתבעת נענתה והיא הקפידה מאז לכבד את רצונו.

ח. לטענותיו של התובע לפיהם ביקש לסיים את הקשר באמצעות מסרונים לא נמצא בסיס

1. לטענת הנתבעת, התובע מלבד שליחת המכתב, התובע לא באמת עשה מאמץ כן לסיים את הקשר ולהפסיק את שליחת ההודעות אליו. לטענת התובע, הוא שלח לנתבעת הודעות סירוב, אך היא התעלמה מהן. אף בעניין זה סבורני שהצדק עם הנתבעת ולא עם התובע.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

2. התובע ידע לאשר בוודאות, כי רק מספר פעמים ניסה לענות בהודעת טקסט. לטעמי ברור כי התובע עשה כן, על אף שהיה לו ברור, כי המסרונים ששלח נשלחו באופן שאינו מאפשר קליטתם במערכת. התייחס לכך המצהיר במסגרת עדותו (עמ' 25, שור' 33-35, עמ' 26, שור' 1-13). לטענת סמנכ"ל החברה, המערכת אינה יודעת לקרוא טקסטים:

" ת. כשלוחצים על מה שהמערכת, שוב, מדובר על מערכות טכנולוגיות. אני חושב שאין מה להיתמם כבודו, גם כבודו וגם עורך דין כהן מכירים את המערכות. המערכת לא יודעת לקרוא טקסטים, רושמים למערכת..."

.....

העד: ברור. המערכת היא מערכת שקוראת מספר, היא לא קוראת טקסט. במקום שבו נשלח טקסט, זה נזרק".

3. התובע קיבל הזדמנות לסרב להודעות שנשלחו למכשיר הטלפון שלו, אך לא עשה כן. התובע הוסר מיד לאחר שלחץ "5" מרשימת מקבלי ההודעות. זאת לאחר ההודעה שנשלחה אליו ביום 30.5.18 ואישור על כך נמסר לו במענה למכתב הדרישה שנשלח אליו ביום 20.6.16 (עמ' 14, שור' 10-17, מכתב הדרישה ומכתב התשובה, נספח 5 לתצהיר מטעם הנתבעת).

4. בעניין לעיל ראו הסכמת התובע כי מאז שלחץ על הספרה 5 לא נשלחה אליו הודעה נוספת:

"ש. וההודעה שאליה מפנה הסעיף, נספח י"ב, גם בהודעה הזאת, יש "להסרה 5".

ת. נכון.

ש. במקרה הזה לחצת 5.

ת. נכון.

ש. ממתית ההודעה הזאת ?

ת. 30.5.16.

ש. כן. האם מאז קיבלת הודעה כלשהי ממנפאואר ?

ת. לא. "

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

ט. פסיקה

1. התובע טען כי הפסיקה שניתנה עד כה, בערכאות השונות תומכת ביסודות תביעתו. בחנת את הפסיקה ולא מצאתי תימוכין לגרסתו. להלן אנמק;
2. ראשית, יש לומר, כי במקרים בנסיבות דומות, ואף זהות, שעניינם הצעות עבודה הנשלחות מחברת כח אדם לעובדיה, הפסיקה קובעת, כי לא מדובר בפרסומות.
3. כך לדוגמה, בעניין ת"ק (ת"א) 1703-07-14 יגאל אליאיץ נ' מנפאואר ישראל בע"מ, שעוסק בנסיבות דומות למקרה דנא, נדחתה התביעה. בפסק הדין נאמר בין השאר כי "ההודעות בהן דן תיק זה, הינן הצעות עבודה שהועברו לידי התובע. אני מקבלת את טענת הנתבעת לפיה, הצעות העבודה נשלחו לתובע לאחר שהמערכת בדקה את נתוניו האישיים, כפי שנמסרו על ידו, ומצאה כי קיימות משרות התואמות לכישוריו. אני גם מקבל את טענת הנתבעת לפיה, התובע לא ביקש מעולם כי שמו ופרטיו יוסרו ממאגר העובדים הפוטנציאליים שלה ושלו היה מוסר, לא היה מקבל את ההודעות. אינני רואה במשלוח הודעות הצעות לעבודה, למי שמצוי במאגר מחפשי העבודה לבקשתו, משום הפרת של הוראות סעיף 30א' לחוק התקשורת. הצעות העבודה אינן "דבר פרסומת" גם אם המטרה העומדת בבסיס משלוחן הינה מסחרית ולא פילנטרופית".
4. כך לדוגמה, בעניין ת"ק 15-05-38254 בן-חור נ' מנפאואר ישראל בע"מ העוסקת בתביעה על סך 25,000 שקלים שעילתה פיצוי ללא הוכחת נזק בגין משלוח 25 מסרונים שנשלחו מאת הנתבעת לטלפון הנייד של התובע, ללא קבלת הסכמתו של התובע ובניגוד לסעיף 30א [לחוק התקשורת \(בזק ושידורים\)](#), התשמ"ב-1982 נאמר כי במקרה דנן עסקינן בהודעות שעניינן בהצעות עבודה גרידא. כן נאמר כי בהודעות אלו, אין בהם באופן ישיר או עקיף, באופן מידי או בטווח הרחוק, כל עידוד של התובע – הנמען – לרכוש מוצר או שירות, או להוציא כספים "בדרך אחרת". נאמר. אמנם, עיסוקה של הנתבעת הוא בהשמת עובדים ויש לה אינטרס

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

כלכלי בעניין, אך אין בעובדה האמורה בכדי להפוך את ההודעות שנשלחו אל התובע, ובהן הצעות עבודה לגדרי ההגדרה של "דבר פרסומת" עפ"י הוראות החוק.

6. מן הראוי להעיר ששני פסק הדין הנ"ל יגאל אליאין נ' מנפאואר ישראל בע"מ וכן בן-חור נ' מנפאואר ישראל בע"מ, שעניינם כמעט זהה לעניין שבפני ועל כן הנתבעת יכולה הייתה לסבור כי שליחת מודעות מעין אלה ששלחה לתובע היא לגיטימית ואף חוקית.

7. התובע הפנה לפסיקה שרובה אינה רלוונטית למקרה דנן. כך לדוגמה, אין רלוונטיות להפניית התובע הפנה לרע"א 1621/16 mega advanced mathematical system ltd נ' עמית זילברג שם נאמר שהגדרה של דבר פרסומת: "חלה גם על הודעות פרסומיות המציעות הטבות שונות במטרה למשוך את מי ששוגרו אליהם להתקשר עם מי שאת עסקיו הן נועדו לקדם". במקרה דנן לא מדובר בהודעות פרסומיות המציעות הטבות במטרה למשוך מאן דהו להתקשר עם חברות שאת עסקיהן הן נועדו לקדם. בהודעות דנן לא הוצעה כל הטבה והתובע לא הפנה להטבה כלשהי הנובעת מההודעות. כמו כן אין רלוונטיות להפניה לעניין פס"ד 1437-09 פלד נ' אול יו ניד ואח' בגדרו נאמר שהודעה הכוללת ברכות לחג היא דבר פרסומת.

8. אין גם רלוונטיות להפניה לת"צ 15-03-44664 כב' השופט רניאל ולפיו: "המשיבים אינם עוסקים בחלוקת מתנות אלא במכירת מוצריהם מטרת ההודעות בסופו של דבר היא גריפת רווחים כספיים". התובע לא הבהיר מדוע גריפת רווחים של חברה מסחרית היא בגדר עוולה באם מדובר בפעילות מסחרית לגיטימית.

9. אין גם ממש בהפניית לפסק הדין בעניין ת"ק (י-ם) 16-12-3114 אביחי כהן נ' ג'יטי גטאקסי סרוויס ישראל בע"מ, שניתן על ידי כב' הרשמת הבכירה עדי בר טל. לטענת התובע "הודעות עדכון אינפורמטיביות הוכרו כדבר פרסומת". ההיפך הוא הנכון. במסגרת הצגת הדברים נאמר בפסק הדין כי במרבית ההודעות נאמר במפורש כי מדובר בפרסומת ובאחת מהן אף הובטחה "הטבה של שוקולד חינם למזמין נסיעה באותו היום."

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

10. הפנייה שיכולה הייתה להיות רלוונטית היא ההפנייה לת"ק 16-06-50627 שניתן על ידי כב' הרשמת הבכירה ליאורה ויינשטיין. באותו מקרה התקבלו במכשירה הסלולרי של התובעת שתי הודעות פרסומת ששוגרו על-ידי חברת פורטל טרמינל בע"מ, לאחר שהתובעת פנתה לחברת יורם לימודים הקשורה עימה, אך לא לנתבעת ישירות. באחת ההודעות נכתב, לדוגמה: "שכר ממוצע של 22,000 ₪ + טיסה + מגורים! דרושים לעבודת מכירות ביעדים אטרקטיביים בחו"ל ליווי אישי. פנוי לטוס? לפרטים השב כן".

11. ההנמקה שנתנה כב' הרשמת הבכירה נסבה סביב שלוש נקודות: ראשית, אמנם קיימת פסיקה, של בתי המשפט לתביעות קטנות, על פיה משלוח הצעות עבודה אינו מהווה פרסומת אסורה. אולם נטען, כי גם גישה זו יש לבחון באופן יחסי ולא מוחלט; שנית, הנתבעת לא הכחישה, כי היא צפויה להרוויח עמלה מכל השמה. שלישית, התנהגותה של הנתבעת במשלוח הפרסום היא כשל מי שאף הוא עצמו חושב כי המעשה שהוא עושה אסור. מדוע עליה להתחבא מאחורי מילות המודעה המפתות ("יעדים אטרקטיביים" "ליווי", "22,000 ש"ח") - אם זכותה המלאה לשלוח הודעות כאלה, ללא שהוראות סעיף 30א הנ"ל יחולו עליה.

12. בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דין זה נדחתה ממספר נימוקים. ואולם, בעיון ברת"ק (ב"ש) 17-03-27069 פורטל טרמינל בע"מ נ' מעיין סילוביסקי בולטת האבחנה הבאה שערך בית המשפט המחוזי:

"רוב הפסיקה שהוגשה מטעם המבקשת מתייחסת לנמענים שנרשמו לחברות כוח אדם או אתרי השמה, וממילא במשתמע ביקשו לקבל פרסומות למקומות עבודה, ולפיכך אינם רלוונטיים לשאלה שלפנינו. שכן, נקבע כי עצם ההרשמה לאתר כזה מאפשר לשלוח פרסומות שהן הצעות עבודה".

במקרה דנא מדובר בנמען שנרשם לחברת כוח אדם או אתר השמה, וממילא במשתמע ביקש לקבל הצעות עבודה. משכך, אף פסיקה זו אינה רלוונטית למקרה הנדון בפני.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-09-44769 כהן נ' מנפאואר ישראל בעמ

תיק חיצוני:

סיכום

במקרה דנן מדובר בחברת כ"א אשר עשתה ועושה שימוש לגיטימי ברשת האינטרנט לשיגור הצעות עבודה לעובדים הרשומים במאגריה הממוחשבים. קלות ההפעלה ועלותה הנמוכה של התקשורת ברשת האינטרנט הינה נחלתן של חברות כלכליות ונחלתו של הציבור כולו. ואולם, אין לראות בשיגור הצעות עבודה כ"דואר זבל". קביעה כי הצעות עבודה הינה בגדר "דבר פרסומת" תהא נוגדת את תכלית החקיקה, אשר שמה לה למטרה למגר את תופעת דואר הזבל, אך לא לפגוע בתקשורת לגיטימית. מכל המקובץ דין התביעה להידחות. התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט בסך של 5,000 ₪ תוך 30 יום.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

בנימין בן סימון, רשם בכיר

